

Μονολεκτικός και με τεράστια γράμματα ο τίτλος της δεξιάς γαλλικής εφημερίδας «Λε Φιγκαρό» προχτές: «Σεισμός»! Τεράστια η φωτογραφία της νικήτριας των ευρωεκλογών Μαρίν Λεπέν, ηγέτιδος του Εθνικού Μετώπου με το ιστορικά υψηλό ποσοστό του κόμματος στο 24,7%, εκτινασσόμενο κατά... 18 (!) εκατοστιαίες μονάδες από τις προηγούμενες ευρωεκλογές. Είχε μόνο 3 έδρες στην Ευρωβουλή η Λεπέν το 2009 και τώρα τις έκανε... 24! Το σύνθημα «έξω η Γαλλία από το ευρώ» έδωσε εκλογικά φτερά στη Λεπέν, όπως απέδειξε η κάλπη. Με το ποσοστό των Γάλλων σοσιαλιστών που κυβερνούν τη χώρα να πέφτει στο ιστορικά χαμηλό... πασοκικού τύπου επίπεδο του 14,3%, δύσκολα μπορεί κανείς να ρίξει άδικο στη «Φιγκαρό» που κηρύσσει το «τέλος του δικομματισμού». Πανικόβλητοι ο πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ, ο πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλ (ο οποίος προέρχεται από την πιο δεξιά πτέρυγα του Σοσιαλιστικού Κόμματος) και οι σημαντικότεροι υπουργοί της κυβέρνησης πραγματοποιούν αλλεπάλληλες συσκέψεις για να δουν πώς μπορούν να αποτρέψουν την εκδήλωση κρίσης κατάρρευσης της γαλλικής κυβέρνησης.

Η «Φιγκαρό» επισημαίνει ότι το εκλογικό αποτέλεσμα αποκάλυψε «ένα αίσθημα πολιτιστικής και ηθικής στέρησης των εθνών που φοβούνται μήπως συνθλιβούν κάτω από την πίεση της παγκοσμιοποίησης». Ακόμη και η ακραία φιλοευρωπαϊκή «Λε Μοντ» παραδέχεται ότι «είναι αναγκαία μια συζήτηση για τη δημοκρατία και την αναζήτηση του ρόλου του κράτους και του έθνους εντός της Ευρώπης». Οσο για την Κεντροαριστερά, είναι εξόφθαλμη η έλλειψη σοβαρής επαφής της με τις συντελούμενες πολιτικές διεργασίες. «Η νίκη του Εθνικού Μετώπου στη Γαλλία: Η αποτυχία μιας ολόκληρης χώρας» ήταν ο τίτλος της κεντροαριστερής γαλλικής εφημερίδας «Λιμπερασιόν», ο οποίος προδίδει κραυγαλέα αμηχανία.

Ανάλογη κατάσταση επικρατεί και στην απέναντι πλευρά της Μάγχης, τη Βρετανία. Το Κόμμα της Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UKIP) του Νάιτζελ Φάρατζ που κατεβαίνει στις ευρωεκλογές με κεντρικό σύνθημα «Εξω η Βρετανία από την ΕΕ» σάρωσε εκλογικά. Βγήκε πρώτο (!) με ποσοστό κοντά στο 28% και αύξησε τις έδρες του από 13 που είχε πάρει στις ευρωεκλογές του 2009 σε 24, διπλασιάζοντας σχεδόν τους ευρωβουλευτές του. Είναι η πρώτη φορά που δεν νίκησαν οι Συντηρητικοί ή οι Εργατικοί στην Αγγλία εδώ και... πάνω από 100 χρόνια! Δικαίως ο Νάιτζελ Φάρατζ χαρακτήρισε το αποτέλεσμα αυτό «το πιο εκπληκτικό αποτέλεσμα στη βρετανική πολιτική εδώ και 100 χρόνια». Όπως φαίνεται, η πρώτη συνέπεια αυτής της νίκης θα είναι η πολιτική καρατόμηση του αρχηγού των Φιλελευθέρων, Νικ Κλεγκ, που συγκυβερνά με τους Συντηρητικούς του Ντέιβιντ Κάμερον. Οι Φιλελεύθεροι έχασαν τις... 11 από τις 12 έδρες που είχαν στο Ευρωκοινοβούλιο! Αυτό όμως είναι ασήμαντο. Το σημαντικό είναι ότι είναι βέβαιη πλέον το 2017 η έξοδος της Αγγλίας από την ΕΕ, αν πραγματικά πραγματοποιηθεί το υπεσχημένο δημοψήφισμα που έχει τάξει ο πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον στους Βρετανούς! Εν ολίγοις, αποκλείεται να λάβει χώρα το δημοψήφισμα αυτό με τη μορφή του καθαρού ερωτήματος «Μέσα ή έξω από την ΕΕ η Βρετανία».

Στην Ιταλία, η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική από τον τρόπο που παρουσιάζεται. Βεβαίως και ήρθε πρώτο το κεντροαριστερό κόμμα του πρωθυπουργού Ματέο Ρέντσι με 40%, το οποίο φυσικά τάσσεται υπέρ του ευρώ και της ΕΕ.

Μόνο που τα κόμματα που τάσσονται κατά της συμμετοχής της Ιταλίας στο ευρώ έχουν ελαφρώς

μεγαλύτερο ποσοστό! Πήρε 21% το κόμμα του Μπέπε Γκρίλο, σχεδόν 17% το κόμμα Φόρτσα Ιτάλια του Σίλβιο Μπερλουσκόνι και πάνω από 6% η Λίγκα του Βορρά -άθροισμα 44%! Πέρα όμως από επιμέρους αθροιστικές λεπτομέρειες, η ουσία είναι πως η Ιταλία είναι διχασμένη στο θέμα του ευρώ, με τους μισούς Ιταλούς να ψηφίζουν κόμματα που τάσσονται υπέρ της παραμονής της χώρας τους στην Ευρωζώνη και τους άλλους μισούς κόμματα που φραστικά τουλάχιστον τάσσονται υπέρ της αποχώρησης της Ιταλίας από το ευρώ και ζητούν σχετικό δημοψήφισμα.

Όταν όμως στις δύο από τις τρεις μεγαλύτερες χώρες της Ευρωζώνης -δηλαδή τη Γαλλία και την Ιταλία που ήταν ανέκαθεν γνωστές για την «ευρωλαγνεία» τους- εκδηλώνεται τόσο μεγάλη αμφισβήτηση για το κοινό νόμισμα, είναι προφανές ότι οι ευρωεκλογές αποτυπώνουν ένα τεράστιο πρόβλημα αναφορικά με το ευρώ και όλη τη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης όπως συντελείται.

Δημοσιεύθηκε στο "ΕΘΝΟΣ" 28/5/2014